

kunde gjøre endogsaa meget mere Nytte end i flere andre Sager, idet, naar denne Commission kommer til at bestaae blandt Andre af Mænd heraf Thinget, som dese den Anstuelse, som Fleertallet ved sin Afstemning sidst lagde for Dagen, og naar de komme til at see tilbunds i hele Sagen, de da ville levere et Materiale, som kunde gjøre det muligt for Alle, der ønske det, at faae et fornuftigt og sundt Overblik, og kunne overbevise deres Committeer og dem, der sidde her i Salen ved Siden af dem, og staae dem nær, om, at det er rigtigt at gaae den Vej, at give Theatret et Tilskud. Det er dette, jeg har tænkt mig kunde opnaaes ved denne Commissions Besættelse. Men den ærede Minister har troet paa anden Maade at kunne trodse Sagen igjennem her; jeg troer nu ikke, at det er saa let gjort, men maaaffee kan der staffles Assistance fra et andet Sted, og saa kan det være, at det gaar.

Formanden: Jeg maa dog bemærke, at jeg ikke finder det rigtigt ligeoverfor en Minister at sige, at han troer, paa een eller anden Maade at kunne trodse en Sag igjennem. Jeg antager, at ingen Minister, der møder for Thinget, vil bringe en Sag igjennem ad anden Vej end ved Vægten af de Grunde, som tale for Sagen.

Winther: Der Forlædelse! Men jeg har ikke hørt nogen af disse Grunde; derimod har jeg hørt en bestemt Paastand af den ærede Minister om, at han ikke vilde have med Theatret at bestille, naar ikke disse 50,000 Rd. blive bevilgede, og det er netop, fordi jeg ikke har hørt Grunde, at jeg brugte det Udtryk, jeg har brugt.

Formanden: Derfor var det ærede Medlem ikke berettiget til at bruge dette Udtryk.

Winther: Den ærede Formand hørte vistnok ikke, at jeg sagde, at jeg bad om Undskyldning for, at jeg havde brugt dette Udtryk; men, som sagt, det var kun for at gjøre disse Bemærkninger, at jeg forlangte Ordet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg kan forsikre det høie Thing, at det ikke er min Agt at trodse Sagen igjennem; det er ikke min Sædvane, og Noget, jeg ikke indlader mig paa. Naar det ærede Medlem udtalte, at han ikke havde hørt mig fremsøre nogen Grund, saa gjør det mig atter ondt, at han ikke har været opmærksom paa, hvad jeg har sagt; jeg har dog troet, at det var en gylbig Grund, at det var mig umuligt at fortsætte Theatrets Bestyrelse med en mindre Sum end den, jeg havde forlangt, og at denne efter min Overbeviisning var det mindste Tilskud, hvormed Theatret kunde drives som Statsinstitution. Skulde jeg have misforstaaet det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til min Villie og Evne, gjør det mig ondt, men jeg maa naturligvis dømmes efter hans Ord, saaledes som de ere faldne, og saa forekommer det mig, at han nærer Tvivl, i alt Fald om min Evne; men, har dette ikke været hans Mening, er Sagen jo en anden.

Sad: Jeg maa tilstaae, at det har forundret mig, at det ærede Medlem for Aarhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther) paa de Præmisser, han har fremsat, er kommen til det Resultat at ville stemme mod Ministerens Forslag om Theatret. Det ærede Medlem har jo efter sine Udtalelser et meget aabent Die for de forskjellige Misligheder, som uadskilligt ere forbundne med en Afstemning imod Ministeren, og han har ligeledes ikke, alene idag, men ogsaa tidligere, bestræbt sig for at paavise, at det netop, for at komme til en heldig Beslutning af det hele Spørgsmaal, vil være af stor Bigtighed at faae nedsat en Commission, der særligt maa have den Opgave at give Thinget Midler ihænde til klart at dømmes om det hele Forhold og ordne det paa en fornuftig og sparsommelig Maade. Naar jeg nu har tilladt mig at tage Ordet, saa er det netop, fordi jeg, idet jeg bhgger paa de samme Grunde som det ærede Medlem, ikke kan komme til andet Resultat, end at vi efter den Stilling, som den høitærede Minister indtager til Spørgsmaalet, bør stemme for den Bevilling, som han forlanger, og jeg har saameget mere ikke villet